

РЕШЕНИЕ

№ 2266

гр. София, 27.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **13823** по описа за **2019** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 29.10.2019г.на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав по НАХД № 10454/2019г. е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 48/22.10.2018г., издадено от главния инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет /ИВСС/, с което на И. Б. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева на основание чл.408а, ал.1 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/ за нарушение на чл.175в, ал.1, т.2 вр. чл.175а, ал.1, т.1 ЗСВ.

Решението е обжалвано от административнонаказващия орган като с доводи за неправилно приложение на закона – основание за касационно оспорване по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК се моли за отмяната му и за отмяна на наказателното постановление /НП/ като законосъобразно издадено. Съображенията за това са, че съдът неправилно не е приел, че нарушението представлява маловажен случай по см. на чл.28 ЗАНН. Преценката, при която е осъществен фактическият състав на нарушението следва да се извърши като се държи сметка и за разпоредбата на чл.27, ал.3 ЗАНН като неголямата продължителност на закъснението /7 дни/, обстоятелството, че е извършено за първи път и другите осем съображения, изброени от съда, според касатора дават основание за приложението на чл.28 ЗАНН, а

обуславят определянето на санкцията в по-нисък размер. В случая административнонаказващият орган отчел конкретните особености на извършеното нарушение и наложил административно наказание в минимален размер тъй като приел, че няма наличие на данни, поради които обществената опасност на процесното административно нарушение да може да бъде изключена, съобразно целите на чл.12 ЗАНН.

В съдебно заседание, касаторът редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 16.03.2015г. И. Б. Б. е встъпила в длъжност „прокурор“ в Районна прокуратура - В..

На 03.07.2018г. Б. е изпратил по пощата до ИВСС декларация за имущество и интереси по чл.175а, ал.1, т.1 ЗСВ за 2017г., която била регистрирана в ИВСС с вх. № 21356/06.07.2018г.

На 10.07.2018г. инспектор в ИВСС извършил проверка в базата данни на ИВСС и констатирал горепосочените обстоятелства, като включил Б. в списъка със съдии, прокурори и следователи, за които няма данни за подадена в срок до 15.05.2018г. ежегодна декларация по чл.175а, ал.1, т.1 ЗСВ. За това била изготвена и докладна записка изх. № РЕГ-02-338/10.07.2018г. до главния инспектор на ИВСС.

На 07.09.2018г. свидетелката М., в присъствието на двама свидетели, съставила АУАН № 48/07.09.2018г., връчен на Б. на 14.09.2018г., в който горепосочените фактически констатации били квалифицирани като нарушение на чл.175в, ал.1, т.2, вр. чл.175а, ал.1, т.1 ЗСВ, с което е осъществен състава на чл.408а, ал.1 ЗСВ. При идентичност на описаната в АУАН фактическата обстановка и дадената правна квалификация, на 22.10.2018г. било издадено процесното НП.

Въз основа на тези фактически установявания решаващият съд е обосновал извод, че подаването от Б. на ежегодната декларация по чл.175а, ал.1, т.1 ЗСВ за 2017г. на 03.07.2018 г., след изтичане на срока по чл.175в, ал.1, т.2 ЗСВ, осъществява от формална страна признаците на предвидено в закона административно нарушение по чл.408а, ал.1 ЗСВ.

Съдът е приел обаче, че извършеното от Б. нарушение е безспорно и не представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН - такъв, при който административното нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид, и е потвърдил оспореното НП.

Решението е неправилно.

Изводите на въззивната инстанция досежно извършеното от И. Б. нарушение, се споделят изцяло от касационната инстанция в настоящия ѝ състав, но същият намира, че в случая е налице предпоставка за приложението на чл.28 ЗАНН.

При определяне на маловажните случаи при административните нарушения следва да се съобразяват разпоредбите на чл.11 ЗАНН и чл.93, т.9 НК. Съгласно правната норма на чл.11 ЗАНН, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита, субсидиарно да се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в ЗАНН не се предвижда друго. В ЗАНН законодателят не е дал легална дефиниция на понятието "маловажен случай", поради което следва приложимите критерии при определяне на дадено административно нарушение като "маловажен случай" да се изведат от чл.93, т.9 НК. Легалното определение на "маловажен случай" по чл.93, т.9 НК е този случай, при който извършеното престъпление, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на деяния от съответния вид. По тези критерии настоящата инстанция намира, че разпоредбата на чл.28 ЗАНН е приложима към конкретния случай. За установяване на обществено опасния характер на деянията поначало следва да бъдат изяснени характерът, начинът и степента на засягане на обекта, специалните качества на дееца и субективните особености на неговата проява. В конкретиката на настоящия казус, отрицателното въздействие на осъщественото от касатора деяние върху защитените обществени отношения е незначително, поради което прилагането на административнонаказателна репресия се явява обществено неоправдано. Касаторът не е целял укриване на факти за имуществото и интересите си, няма данни при проверката декларацията да е била нередовна, нарушението е констатирано след като вече е била представена декларацията и реално не е настъпило засягане на обществения интерес, свързан с прозрачността на имуществото на магистрата, т.е. с конкретното поведение на Б. в незначителна степен са засегнати защитаваните от правната норма обществени отношения. Действително, закъснението е безспорен факт, но същото е с оглед не големия срок, практически не е попречило на контролния орган – ИВСС, да осъществи правомощията си по проверка на имуществената декларация и нейното публикуване. Налагането на наказание в този случай не би постигнало целите на чл.12 ЗАНН, в каквато насока са доводите на касатора.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 29.10.2019г.на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав по НАХД № 10454/2019г., КАТО вместо него ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № 48/22.10.2018г., издадено от главния инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет /ИВСС/, с което на И. Б. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева на основание чл.408а, ал.1 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/ за нарушение на чл.175в, ал.1, т.2 вр.

чл.175а, ал.1, т.1 ЗСВ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: